

Judith Bergman: Novodobé otroctví a pokrytectví ideologie “woke”

- CZ24 News | 8. srpna 2020

Jen v Británii žije v moderním otroctví odhadem 136 000 lidí. Ve Velké Británii má novodobé otroctví podobu nucené práce a domácího a sexuálního vykořisťování. Nejvíce jsou mezi těmito novodobými otroky zastoupeni Albánci a Vietnamci. — Globální index otroctví (*Global Slavery Index*), 2018.

Podle odhadu žije v současné době v Africe 9,2 milionu mužů, žen a dětí v novodobém otroctví, které podle tohoto indexu zahrnuje nucenou práci, nucené sexuální vykořisťování a nucené sňatky. — Globální index otroctví (*Global Slavery Index*), 2018.

“Podle Mezinárodní organizace práce, která je specializovanou organizací OSN, žije dnes v nuceném otroctví třikrát více lidí, než kolik jich bylo zajato a prodáno během 350 let transatlantického obchodu s otroky.” — Časopis *Time* 14. března 2019.

Moderní otroctví vydělává zločineckým sítím odhadem 150 miliard dolarů ročně, což je jen o něco méně než pašování drog a obchodování se zbraněmi.

“Země skupiny G20 dováží každý rok zboží v hodnotě asi 354 miliard dolarů, které mohlo být vyprodukováno novodobými otroky.” — Globální index otroctví (*Global Slavery Index*), 2018.

Jedna otrokyně z Mali, jménem Raichatou, řekla v rozhovoru s deníkem *The Guardian* v roce 2013, že se stala otrokyní ve věku sedmi let, když jí zemřela matka, také otrokyně. “Můj otec se mohl jen bezmocně dívat, když si pán mé matky přišel pro mě a mé bratry,” vyprávěla. Téměř 20 let pracovala jako domácí služka bez jakéhokoliv platu a byla donucena se vdát za jiného otroka, kterého vůbec neznala, jen aby mohla svému pánu porodit další generaci otroků.

Média přetékají zprávami o tom, jak aktivisté hnutí *Black Lives Matter* (BLM) vandalizují a ničí sochy obchodníků s otroky, majitelů otroků a kohokoliv, kdo podle nich v minulosti provozoval otroctví. V anglickém Bristolu byla stržena a hozena do řeky Avon socha obchodníka s otroky Edwarda Colstona. V Belgii byly počmárány sochy krále Leopolda.

Protesty způsobily, že některé místní úřady zvažují odstranění všech soch, které uráží současnou rozjitřenou společenskou citlivost. Londýnský starosta Sadiq Khan oznámil zřízení komise, která se bude zabývat sochami a názvy ulic v hlavním městě Spojeného království.

Není zřejmé, jak má odstranění starých soch dávno mrtvých lidí někomu pomoci, zejména milionům černých ale i nečerných lidí, kteří jsou v současnosti zotročeni. Zdá se, že aktivisté hnutí BLM a jejich poklekávající příznivci se nestarají o situaci novodobých otroků, jejichž počet je dnes odhadován na neuvěřitelných 40 milionů. Je zjevné, že je mnohem snazší a pravděpodobně zábavnější ničit západní historické památky, než se pustit do obtížné mravenčí práce na zrušení moderního otroctví.

Ve Velké Británii je mnoho šokujících příkladů moderního otroctví, což místní “woke” aktivisté vesele ignorují, protože jsou zaujati svým statečným bojem se sochami z kamene a bronzu. Podle výroční zprávy britské vlády z roku 2019 o moderním otroctví existuje ve Velké Británii nejméně 13 000 potenciálních obětí otroctví. Toto číslo ovšem pochází z roku 2014, takže nevíme, jaká je dnes skutečná situace. Podle studie *Global Slavery Index* (Globální index otroctví) z roku 2018 žije právě v

Británii v moderním otroctví odhadem 136 000 lidí.

Novodobé otroctví ve Velké Británii má podobu nucené práce a domácího a sexuálního vykořisťování. Nejvíce jsou mezi těmito novodobými otroky zastoupeni Albánci a Vietnamci. Britská média zveřejnila několik příběhů Vietnamců, z poloviny nezletilých, jejichž počet se odhaduje na tisíce, kteří byli uneseni a propašováni do Velké Británie, kde jsou nuceni pracovat jako otroci na farmách pěstujících konopí. Tam tvoří malou část "obrovské zločinecké mašinerie, která zásobuje britský černý trh konopím. Velikost britského černého trhu s konopím se odhaduje na 2,6 miliardy liber ročně." Ti, kteří nejsou nuceni pracovat v konopném průmyslu, jsou zotročeni v "nehtových studiích, nevěstincích a night klubech a restauracích, nebo jsou násilím drženi v domácím otroctví za dveřmi soukromých rezidencí." V lednu 2020 se ve zprávách *BBC* objevil příběh vietnamského chlapce jménem Ba, kterého čínský gang unesl a propašoval do Velké Británie, kde ho jeho čínský pán držel o hladu a bil pokaždé, když některá z rostlin konopí uschla.

Aktivisté hnutí BLM se nestarají o životy Vietnamců ve Velké Británii – předmětem jejich protestů jsou životy černochů. Dobře, tak jak je to s černými otroky v Africe? Podle odhadu studie *Global Slavery Index* (Globální index otroctví), která sleduje nucenou práci, nucené sexuální vykořisťování a nucené sňatky, žije v současné době v Africe v novodobém otroctví 9,2 milionu mužů, žen a dětí.

"Podle Mezinárodní organizace práce (*International Organization for Migration*, IOM), která je specializovanou organizací OSN, žije dnes v nuceném otroctví třikrát více lidí, než kolik jich bylo zajato a prodáno během 350 let transatlantického obchodu s otroky," uvedl časopis *Time* v březnu 2019. Podle ILO bylo v moderním otroctví 25 milionů lidí z důvodu dluhu a 15 milionů lidí žilo v nucených manželstvích.

Moderní otroctví vydělává zločineckým sítím odhadem 150 miliard dolarů ročně, což je jen o něco méně než pašování drog a obchodování se zbraněmi. "Moderní otroctví je dnes mnohem výnosnější, než bylo kdykoliv v historii lidstva," řekl časopisu *Time* Siddharth Kara, ekonom výzkumného centra *Carr Center for Human Rights Policy*. Podle studie Globální index otroctví z roku 2018 "země skupiny G20 dováží každý rok zboží v hodnotě asi 354 miliard dolarů, které mohlo být vyprodukováno novodobými otroky."

V roce 2017 se objevily šokující záběry ze současných skutečných aukcí otroků v Libyi: Americká TV stanice *CNN* zdokumentovala prodej 12 Nigerijců arabsky mluvícími muži. V roce 2019 udělal časopis *Time Magazine* rozhovor s africkým migrantem Sunday Iabarotem, který byl během své cesty do Evropy prodán do otroctví:

"Když se Sunday Iabarot dostal na jižní hranici Libye, setkal se se zdánlivě přátelským taxikářem, který mu nabídl, že ho zdarma odveze do hlavního města Tripolisu. Místo toho byl prodán 'bílému Libyjci' nebo Arabovi, za 200 dolarů. Byl přinucen si svůj 'dluh' odpracovat na stavbě, což se opakovalo pokaždé, když byl znovu prodán."

Obchodování se sexem je významnou součástí moderního otroctví. Podle zprávy deníku *Washington Post* z roku 2019 obchoduje například nigerijská mafie s desítkami tisíc žen:

"Někteří odborníci říkají, že v letech 2016 až 2018 propašovali Nigerijci na Sicílii až 20 000 nigerijských žen, z nichž mnohé byly nezletilé."

Mezinárodní organizace pro migraci ve své zprávě z července 2017 informuje:

"Za poslední tři roky zaznamenala pobočka IOM v Itálii téměř 600% nárůst počtu potenciálních obětí obchodování s lidmi, které připluly do Itálie. Tento vzestupný trend pokračoval i během prvních šesti měsíců roku 2017, přičemž většina dívek, často nezletilých, pochází z Nigérie. Jejich počet

dramaticky vzrostl z 1 454 v roce 2014 na 11 009 v roce 2016. Ve své zprávě IOM odhaduje, že až 80 % těchto dívek, je 'potenciálními oběťmi pašeráků za účelem sexuálního vykořisťování.'

V některých částech afrického kontinentu, zejména v Sahelu, je otroctví stále zakořeněno v tradiční kultuře, i když bylo oficiálně postaveno mimo zákon. V zemích, jako je Mali a Mauretánie, funguje jednak otroctví odvozené od původu a také otroctví založené na "kastě". V této kultuře část populace stále praktikuje otroctví, které je předáváno z generace na generaci, takže lidé se otroky rodí a jejich tíživá životní situace je neměnná.

V roce 2013 se odhadovalo, že v Mali, kde není otroctví nezákonné, žije v otroctví asi 250 000 lidí. Jedna otrokyně z Mali, jménem Raichatou, řekla v rozhovoru s deníkem *The Guardian* v roce 2013, že se stala otrokyní ve věku sedmi let, když jí zemřela matka, také otrokyně. "Můj otec se mohl jen bezmocně dívat, když si pán mé matky přišel pro mě a mé bratry," vyprávěla. Téměř 20 let pracovala jako domácí služka bez jakéhokoliv platu a byla donucena se vdát za jiného otroka, kterého vůbec neznala, jen aby mohla svému pánu porodit další generaci otroků.

V Mauritánii se odhaduje, že v otroctví žije až 20 % populace, přestože bylo otroctví oficiálně zakázáno už v roce 1981. Většina otroků pochází z menšiny Haratinů - černých Afričanů - na rozdíl od téměř poloviny populace, která je tvořena Araby a Berbery. Podle zprávy publikované v roce 2018 v deníku *Guardian*:

"Otroctví má v této severoafrické pouštní zemi velmi dlouhou historii. Po staletí plenili arabsky mluvící Maurové africké vesnice, což vedlo k rigidnímu kastovnímu systému, který existuje dodnes, a podle kterého jsou tmavší lidé podřízeni ve všem svým světlejším 'pánům'. Status otroka předává matka svému dítěti a aktivisté proti otroctví jsou pravidelně zadržováni a mučeni. Vláda však existenci otroctví v Mauritánii rutinně popírá a místo toho hýří samochválou, že tuto praxi vymýtila."

Zpráva také popisuje několik strašných osudů otroků z řad Haratinů:

"Aichetou Mint M'barack byla otrokyní kvůli svému původu a žila poblíž města Rosso. Stejně jako její sestra byla i ona odebrána matce a byla dána jako služka jednomu příbuznému jejího pána. V domě pánů ji provdali a porodila osm dětí, z nichž dvě jí byly odebrány, aby byly otroky v jiných rodinách. V roce 2010 Aichetou její starší sestra nakonec osvobodila... poté, co sama od svých pánů uprchla... protože nasypali žhavé uhlí na její dítě a tím ho zavraždili."

Hnutí BLM a spousta vedoucích pracovníků globálních korporací, univerzitních profesorů, mediálních hvězd, sportovních a kulturních osobností, kteří před tímto hnutím poklekávají, jsou zcela lhostejní vůči osudu lidí jako je Aichetou. Pravděpodobně nikdy neslyšeli ani o ní, ani o ostatních trpících otrocích. Toto jsou zjevně *černé životy, na kterých nikomu nezáleží* - mimo těch odvážných lidí pracujících v místních organizacích bojujících proti otroctví.

Místo toho aktivisté hnutí BLM do nekonečna debatují o změně názvů ulic a univerzit a o odstranění soch. A to není nic jiného než infantilní signalizace ctnosti - tzv. "*virtue signaling*". Hnutí BLM maří čas debatou o tom, zda by lidé, kteří sami nikdy nebyli otroky, měli dostávat náhrady od lidí, kteří nikdy žádného otroka nevlastnili.

Všechna tato prázdná gesta ignorují ohromujících 40 milionů obětí novodobého otroctví a představují nejen nesmírnou hloubku pokrytectví ideologie "woke", ale jsou i strašnou urážkou pro lidské bytosti, které v tichosti v otroctví trpí a pomalu umírají na následky fyzického, sexuálního a emočního zneužívání, které jsou nuceny snášet. Pokud je něco skutečně "urážlivé", tak je to právě toto.

Judith Bergman je komentátorka, právnička, politická analytička